

7.1. *Sprejemljivost argumentov* ocenimo tako, da ugotovimo njihovo naravo – gre za splošno vednost, osebno mnenje, strokovno oceno, pričevanje, vsebino vprašljive verjetnosti itd.? Na podlagi tega se odločimo ali so sprejemljivi za dani kontekst – vprašamo se, zakaj in ali sploh so ti argumenti sprejemljivi sami na sebi oz. ali/koliko navedeni argumenti okrepijo/zavrnejo naše prepričanje v verjetnost/trdnost sklepa?

V našem primeru lahko utemeljitev (*prizadevati si moramo za zmanjševanje tveganja obolevnosti (za pljučnim rakom)*) ovrednotimo kot sprejemljivo, in sicer jo lahko prepoznamo kot občo vednost in vrednoto, ki velja v naši družbi. Kot smo že omenili, vsaka utemeljitev ni obča vednost sama na sebi. Za kontrast si oglejmo naslednjo različico: *Ker je minister za zdravstvo odredil, da je vsak dejavnik tveganja obolevnosti treba prepovedati*. Minister bi ob taki odredbi sicer lahko imel iskrene človekoljubne namene, vendar pa ne moremo trditi, da je za nas (za državljane) avtomatično sprejemljivo vse, kar(koli) odredi minister (oz. kaka druga avtoriteta). V demokratični družbi se odredba še tako visokega državnega uradnika praviloma ne bi smela izogniti kritični presoji.

Pa tudi utemeljitvi iz našega primera, za katero smo sicer rekli, da ima status obče sprejemljivega načela, bi v principu lahko kdo ugovarjal (Kdo to pravi? Zakaj bi se morali s tem vsi strinjati?). V tem primeru bi bila potrebna dodatna opora, npr: *ohranjanje zdravja je dolžnost družbe in vsakega posameznika*. Ta bi utemeljitev iz našega primera interpretirala kot eno izmed človekovih dolžnosti, te pa skupaj s človekovimi pravicami poosebljajo družbeni konsenz, so torej tisti nujni nabor skupne sprejemljive vednosti in vrednot, ki družbi omogoča obstoj (med drugimi).

7.2 *Relevantnost argumentov* za sklep ocenimo tako, da odgovorimo na vprašanje, ali so argumenti tematsko, vsebinsko v povezavi s sklepom.

Da sta argumenta v našem primeru relevantna za sklep, bomo ponazorili tako, da bomo argumentacijo zapisali v malce drugačni (logični) obliki.

Splošni argument: *Prizadevati si moramo za zmanjševanje obolevnosti (za pljučnim rakom)*.

Posebni argument: *Raziskave kažejo, da kajenje povečuje tveganje obolenja za pljučnim rakom*.

Sklep: *Kajenje (na javnih mestih) bi morali prepovedati*.

Na podlagi te rekonstrukcije lahko potrdimo, da sta argumenta za sklep relevantna, ker se oba tematsko navezujeta na sklep: prizadevanje za zmanjševanje obolevnosti za pljučnim rakom iz splošnega argumenta se